

GRUP FOCUS
TEATREROMEA

DIRECCIÓ JOSEP MARIA POU

ana torrent
rebeca matellán
maribel vitar
julia monje
maría luisa san josé

las **amargas lágrimas**
de **petra von kant**

de **rainer werner fassbinder**
dirección escénica y artística **rakel camacho**

diseno de iluminación **mariano polo** diseno de escenografía **luis crespo** diseno de vestuario **piet poolo álvarez**
productor **jesús cimarro**

JAVIER NAVAL / VISUALS

productor
PENTACION
ESPECTÁCULOS

 NAVE 10 | MATADERO
CREACIÓN SINÉRGICA CONTEMPORÁNEA

colabora
 Comunidad de Madrid

sinopsi

L'obra icònica de Fassbinder sobre els estralls de la passió.

Petra von Kant, una dissenyadora d'èxit que acaba de separar-se del seu segon marit, viu amb la seva secretària Marlene, ajudant i gairebé esclava. Quan una de les seves millors amigues li presenta la Karin, una jove oportunista d'origens humils, la Petra s'enamora bojament d'ella i promet convertir-la en una model internacional. Les dues dones inicien aleshores una relació tempestuosa plena de dependència, gelosia i humiliació.

Les amargues llàgrimes de Petra von Kant —escrita febrilment durant un vol entre Berlín i Los Angeles i estrenada el 1971— pertany al període més brillant de Rainer Werner Fassbinder (1946-1982). L'obra de teatre, que un any després es convertiria en pel·lícula, va ser elogiada per la crítica internacional pel seu retrat estilitzat del desamor romàntic en un univers purament femení. El dramaturg alemany, que va revitalitzar l'herència brechtiana amb el melodrama nord-americà, desplega tota la seva artilleria per parlar-nos de la solitud i la dominació en aquesta història d'amor sàfic que creix en l'el·lipsi i els silencis. Rakel Camacho versiona i dirigeix, amb un pols renovador carregat d'imatges, aquest clàssic del repertori europeu sobre les relacions de poder, l'obsessió malaltissa i la necessitat tòxica de sentir-nos acceptats a través de la mirada dels altres.

fitxa artística

Autoria: Rainer Werner Fassbinder

Versió: Rakel Camacho

Direcció: Rakel Camacho

Intèrprets

Ana Torrent – Petra von Kant

Rebeca Matellán – Karin Thimm

Maribel Vitar – Sidonie von Grasenabb

Julia Monje – Marlene

María Luisa San José – Valerie von Kant

Escenografia: Luis Crespo

Vestuari: Pier Paolo Álvaro i Roger Portal

Il·luminació: Mariano Polo

Espai sonor: Pablo Peña i Darío del Moral

Moviment: Rakel Camacho i Julia Monje

Caracterització: Ruth Alcalá

Cap de producció: Juan Pedro Campoy

Producció executiva: Pentación Espectáculos

Productor: Jesús Cimarro

Coordinació tècnica: Ignacio Huerta

Ajudantia de direcció: Ana Barceló

Ajudantia de producció: Estela Ferrándiz

Tècnic de llums: Edgar Calot

Tècnic de so: Sergio Sánchez Bou

Maquinista: Ángel Algaba

Cap tècnics del teatre: Sergio Lobaco

Màrqueting i comunicació del teatre: Teatre Romea

Fotografia del cartell: Javier Naval

Disseny del cartell: Javier Naval

Distribució: Pentación Espectáculos

És una producció de Pentación Espectáculos i Nave 10 Matadero

rakel camacho

Rakel Camacho és directora d'escena, dramaturga i docent teatral, llicenciada per la RESAD l'any 2012 en l'especialitat de Direcció d'Escena i Dramatúrgia. L'any 2020 va rebre el Premi José Luis Alonso, atorgat per l'ADE, en reconeixement a la seva trajectòria i aportació a l'escena contemporània.

Atreta per la fusió entre l'experimentació escènica, els llenguatges d'avantguarda i el món clàssic, el 2012 funda la companyia La Intemerata, amb la qual estrena el seu primer espectacle, *La cabeza del Dragón* de Valle-Inclán. Des d'aleshores, escriu i dirigeix peces com *Lucientes* —un esperpent contemporani a partir dels *Caprichos* de Goya—, *La Donna Immobile*, guardonada amb el Premi al Millor Espectacle al Festival CENIT de Nous Investigadors Teatral de Sevilla, o *Una novel·la lumpen*, de Roberto Bolaño, adaptada al teatre per la mateixa Camacho i guanyadora del Premi José Luis Alonso a la Millor Direcció Emergent (ADE, 2020).

Entre els seus treballs més destacats com a autora o directora d'escena cal esmentar *Cada átomo de mi cuerpo es un vibroscopio*, de Rakel Camacho i David Testal, estrenat al Teatro de la Abadía el 2021; *Qué mujer prodigio soy*, de Juana Escabias, produït per Territorio Violeta el 2022; *Quiero colapsar a tu lado*, de La Rueda Teatro Social (2022), i *Coronada y el toro*, de Francisco Nieva, estrenada a les Naves del Español el 2023 i produïda pel Teatro Español i Sanra Produce. Aquest darrer muntatge va ser reconegut amb els Premis Godot a Millor Elenc i Millor Música Original, els Premis ADE a Millor Escenografia i Millor Vestuari, i va obtenir la nominació al Premi ADE a Millor Direcció d'Escena.

També ha participat com a directora en l'espectacle de teatre i circ *Humanidad, 5 visiones de Goya para Circo*, amb text de María Folguera, produït pel Teatro Circo Price el 2023.

Compagina la seva activitat artística amb la docència teatral i participa habitualment en taules rodones i jornades dedicades a la direcció d'escena contemporània i la dramatúrgia visual, en espais com la Universitat d'Alcalá de Henares, la Universitat d'Oviedo, els Teatros del Canal, el Congrés Internacional d'Investigadors en Estudis Teatral (CIJET) o les Jornades Internacionals de Teatre.

Entre els seus treballs més recents de direcció destaquen *La Paz, celebración grotesca sobre Aristófanes*, de Francisco Nieva, presentada al 70è Festival Internacional de Teatre Clàssic de Mèrida i als Teatros del Canal, i *El cuarto de atrás*, adaptació teatral de María Folguera a partir de la novel·la de Carmen Martín Gaité, produïda per Lantia.

ana torrent

Ana Torrent és una de les actrius més reconegudes del panorama audiovisual i teatral, amb una trajectòria extensa i premiada tant a nivell nacional com internacional. En cinema, ha participat recentment en *La furia*, de Gemma Blasco; *Cerrar los ojos*, de Víctor Erice, interpretació per la qual va ser nominada a Millor Actriu de Repartiment als Premis Goya i als Premis Feroz; i *Sobre todo de noche*, de Víctor Iriarte, que li va valer la nominació als Premis Gaudí. També ha treballat en films com *Nieva en Benidorm*, d'Isabel Coixet; *El desentierro*, de Nacho Ruipérez; *Verónica*, de Paco Plaza; *Carta a Eva*, d'Agustí Villaronga (TV movie); *There Be Dragons*, de Roland Joffé; *NO-DO*, d'Elio Quiroga; *The Other Boleyn Girl*, de Justin Chadwick; *IRIS*, de Rosa Vergés; *Sagitario*, de Vicente Molina Foix; *Yoyes*, de Helena Taberna; *Cría cuervos* i *Elisa, vida mía*, de Carlos Saura, aquesta última distingida amb el Premi Especial del Jurat al Festival de Canes i el Premi de la Crítica Francesa; així com *El espíritu de la colmena*, de Víctor Erice, que li va suposar el Fotogramas de Plata a la Millor Interpretació el 1973.

La seva filmografia inclou també nombrosos treballs internacionals i d'autor com *The Tulse Luper Suitcase II i III*, de Peter Greenaway; *El túnel*, de Gillo Pontecorvo, guardonada al Festival de Berlín de 1980; *El nido*, de Jaime de Armiñán, pel qual va ser nominada a l'Oscar, va guanyar el Premi a la Millor Actriu al Festival de Mont-real i va ser reconeguda com a Millor Actriu de l'Any a Nova York; *Tesis*, d'Alejandro Amenábar, amb nominació al Goya i Premi a la Millor Actriu al Festival de Granada; *Vacas*, de Julio Medem; *Entre rojas* i *Puede ser divertido*, d'Azucena Rodríguez; *Bomarzo*, distingida amb el Premi de l'Estat a la Qualitat; o *Los paraísos perdidos*, de Martín Patino. En el format curtmetratge ha col·laborat en títols com *Plein air*, *Le prochain*, *Olvidadizo*, *Hirugarren Koaderno* i *La ropavejera*, aquesta última reconeguda amb el Premi a la Millor Actriu al Festival de Cinema de Torre Pacheco.

En televisió ha format part de sèries i produccions destacades com *Mano de hierro*, *Bosé*, *Amar es para siempre*, *El don de Alba*, *U.C.O.*, *Los simuladores*, *Kinsey* (BBC), *La piovra* (RAI), *Hemingway*, *Segunda enseñanza*, *El jardín de Venus* o *Anillos de oro*, consolidant una presència constant i versàtil a la petita pantalla.

Paral·lelament, ha desenvolupat una sòlida carrera teatral amb muntatges com *Todas las noches de un día*, d'Alberto Conejero; *Las criadas*, dirigida per Luis Luque; *Ricardo III*; *Fuegos*, dirigida per Josep Maria Pou; *Madame Bovary*, sota la direcció de Magüi Mira; *Pingüinas*, *Las mocedades del Cid* o diverses produccions dirigides per Cristina Rota. També ha participat en projectes escènics i de videoart com *Imperio* i *Museo de la ficción*, de Matías Umpierrez.

Al llarg de la seva trajectòria ha rebut nombrosos reconeixements, entre els quals destaca el Premi Luis Ciges al Festival Internacional de Cinema d'Isantilla, a més de múltiples premis i nominacions que avalen una carrera marcada per l'excel·lència interpretativa i el prestigi artístic.

maribel vitar

Maribel Vitar és una actriu amb una àmplia trajectòria en televisió, cinema i teatre.

En televisió ha participat recentment a *Romi*, dirigida per Inés París i produïda per Mandarin per a Mediaset (2024), així com a *Amar es para siempre*, dirigida per Eduardo Casanova per a Atresplayer TV (2023), i a *Sentimos las molestias*, d'Álvaro Fernández-Armero i Juan Cavestany per a Movistar+ (2022).

Al llarg de la seva carrera ha format part de sèries molt populars com *Pequeñas coincidencias* (Prime Video), *Centro Médico* (RTVE), *B&B, de boca en boca*, *Aída*, *La pecera de Eva* i *Yo soy Bea* (Mediaset), així com *Cuéntame cómo pasó* (RTVE), *Periodistas* i *Manos a la obra*. Durant quatre anys va interpretar diferents personatges còmics al programa *Lo + Plus*, consolidant una destacada faceta humorística.

En cinema ha treballat en títols recents com *Buscando a Coque*, de Teresa Bellón i César F. Calvillo (2023), i *Líneas paralelas*, de Víctor Díaz Somoza (2023), així com en pel·lícules com *Noche de Bodax*, d'Úrsula Romero; *Shock*, de Mario Pagano; *El Vampirito*, de Pablo Navarro-Rubio González; *Sin palabras*, de Bel Armenteros, i *Sinfín*, de Manuel Sanabria i Carlos Villaverde.

La seva trajectòria teatral és especialment sòlida i diversa. Ha participat en produccions com *Las trágicas payasas de Shakespeare*, dirigida per Hernán Gené, representada al Teatro Price i al Pavón entre 2022 i 2024; *Cuentos surrealistas para mujeres reales*, dirigida per Antonio Zancada al Teatro Lara (2023); *Un bar bajo la arena*, de José Ramón Fernández, sota la direcció d'Ernesto Caballero al Centro Dramático Nacional Teatro María Guerrero (2018); *La sorpresa del roscón*, d'Elvira Lindo (2015); *Mucho ruido y pocas nueces*, al Festival d'Almagro amb la companyia Las Grotesques del Teatro de Cámara de Cervantes (2013-2014); *María Sarmiento*, d'Ernesto Caballero (2011-2012); *Estúpida*, amb la companyia Equilicúa (2010); *No puede ser el guardar una mujer* (2005); *Dulcinea*, dirigida per Gustavo Tambascio al Gran Teatro del Liceu de Barcelona (2006), i *Yo estaba en casa y...*, dirigida per Ernesto Caballero al Teatro Galileo (2001).

rebeca matellán

Llicenciada en Interpretació Gestual per la RESAD (2009). Ha completat la seva formació en arts escèniques amb professionals com Clàudia Castellucci, Alfredo Sanzol, Laila Ripoll, Claudio Tolcachir, Marcos Morau, Clàudia Faci, Aitana Cordero, Will Keen, Andrés Lima, Ernesto Caballero, Mario Gas i Vicky Peña, així com al seminari formatiu *Taller para jóvenes actores* organitzat pel Teatro de la Abadía. Paral·lelament, ha aprofundit en el treball corporal amb un curs intensiu a la SNDO d'Amsterdam i formació en dansa contemporània, dansa clàssica, flamenc, claqué, dansa aèria, teles aèries, ioga i Kuk Sool. També ha participat en diversos laboratoris d'investigació i anàlisi del moviment amb Mal Pelo, Camille Hanson i Lucas Condró.

En l'àmbit professional ha treballat en espectacles com *La vida es sueño* i *Los dos hidalgos de Verona*, dirigits per Declan Donnellan; *André y Dorine*, de la companyia Kulunka Teatro; *Montenegro*, produït pel CDN; *Yo, el heredero*, produït per Andrea D'Odorico; *Eco y Narciso*, dirigit per David Martínez, i *Impulsos (BMP)*, dins del laboratori de creació *Escritos en la escena* del CDN.

El seu interès per la creació col·lectiva i els nous llenguatges escènics la porta a formar part de la companyia La Intemerata, amb la qual ha creat i produït *Una novelita lumpen*, de Roberto Bolaño; *La donna immobile*, espectacle guardonat amb el Premi a la Millor Interpretació i al Millor Espectacle al Certamen X Cení, i *Lucientes*, presentat al Festival A-part Alpillles (França).

Ha col·laborat també amb La Fura dels Baus en diverses performances i en la creació de *Escriba su nombre aquí* amb la companyia Cuarto y mitad Teatro, projecte pel qual van rebre el 2n Premi del XXII Certamen Jóvenes Creadores i que ha estat present en festivals internacionals com el XXX International Hispanic Theatre Festival of Miami, el Festival Internacional de Teatro Nicaragua, el Festival Internacional de Teatro Riviera Maya i el Festival Internacional de Teatro Escena Mazatlán.

En l'àmbit audiovisual ha participat en sèries com *La Frontera*, *La chica invisible* i *Intimidación*, consolidant una trajectòria marcada per la versatilitat i una sòlida base en el treball corporal i la recerca escènica.

júlia monje

Júlia Monje desenvolupa una trajectòria artística extensa i multidisciplinària que abasta el teatre, el circ, la performance, l'audiovisual, la dansa i la creació de moviment. En l'àmbit escènic ha participat en produccions recents com *La patética historia del niño piña*, de José Andrés López, amb la companyia Viviseccionados; *Humanidad*, dirigida per Rakel Camacho al Circo Price; *El gran fuego*, dins del projecte *Universo Schimmelpfennig* del Goethe Institut i la Cuarta Pared, i *Celia, en la revolución*, al Centro Dramático Nacional sota la direcció de María Folguera. També ha format part de muntatges com *Las cautivas* (Festival de Teatro Clásico de Itálica), *10% de Tristeza* amb La Intemerata, *Do Not Disturb* amb Vaivén Circo, *Ludo, Yo quiero bailar toda la noche* i grans produccions com *El amor brujo / Carmina Burana* amb La Fura dels Baus. La seva trajectòria escènica inclou igualment una llarga vinculació amb el teatre clàssic en festivals com Mèrida, Itálica, Sagunt o Tarragona, així com diversos projectes amb la companyia Teatro por las nubes.

En l'àmbit audiovisual ha treballat tant en televisió com en cinema, amb participacions en sèries com *Express; Estoy vivo o Regreso a casa. El amor brujo*, així com en el llargmetratge *El fantasma de la sauna*, de Luis Navarrete, paper pel qual va ser candidata a la nominació al Goya a Actriu Revelació. Ha participat també en produccions per a canals internacionals com Arte i en diversos curtmetratges i medimetratges, entre els quals destaquen *Queridísimo papá, Bienvenidos a nuestra boda o Ocho mujeres*.

Paral·lelament, ha desenvolupat una intensa activitat en dansa i teatre físic, col·laborant amb companyies i creadors com Cuarta Pared, Trànsit Dansa, Granada Tanz Teatro o Efesto Teatro, i en projectes que integren música, moviment i recerca corporal. Aquesta especialització l'ha dut a signar la creació corporal, la coreografia i el moviment escènic de nombrosos espectacles, entre els quals *La Paz* (Festival Internacional de Teatro Clásico de Mèrida), *Coronada y el toro* (Naves del Español), *Cada átomo de mi cuerpo es un vibroscopio* (coproducció Teatro de la Abadía), *Una novelita lumpen* o *Comunidad 3s* al CDN, així com projectes inclusius com *Flamenco sin barreras*.

Ha treballat també en doblatge per a sèries com *La templanza* i com a cantant en bandes sonores escèniques, destacant la seva participació a *Somorrostro*. Al llarg de la seva carrera ha rebut diversos reconeixements, entre els quals el Premi a la Millor Actriu al Festival de Teatro de Dos Hermanas, el Premi a la Millor Interpretació (ex aequo) al Certamen de Teatro Mariana Pineda de Granada i la Menció d'Honor a la Millor Interpretació al Festival TEA de Toledo, consolidant un perfil artístic versàtil, compromès i profundament vinculat a la recerca escènica.

maría luisa san josé

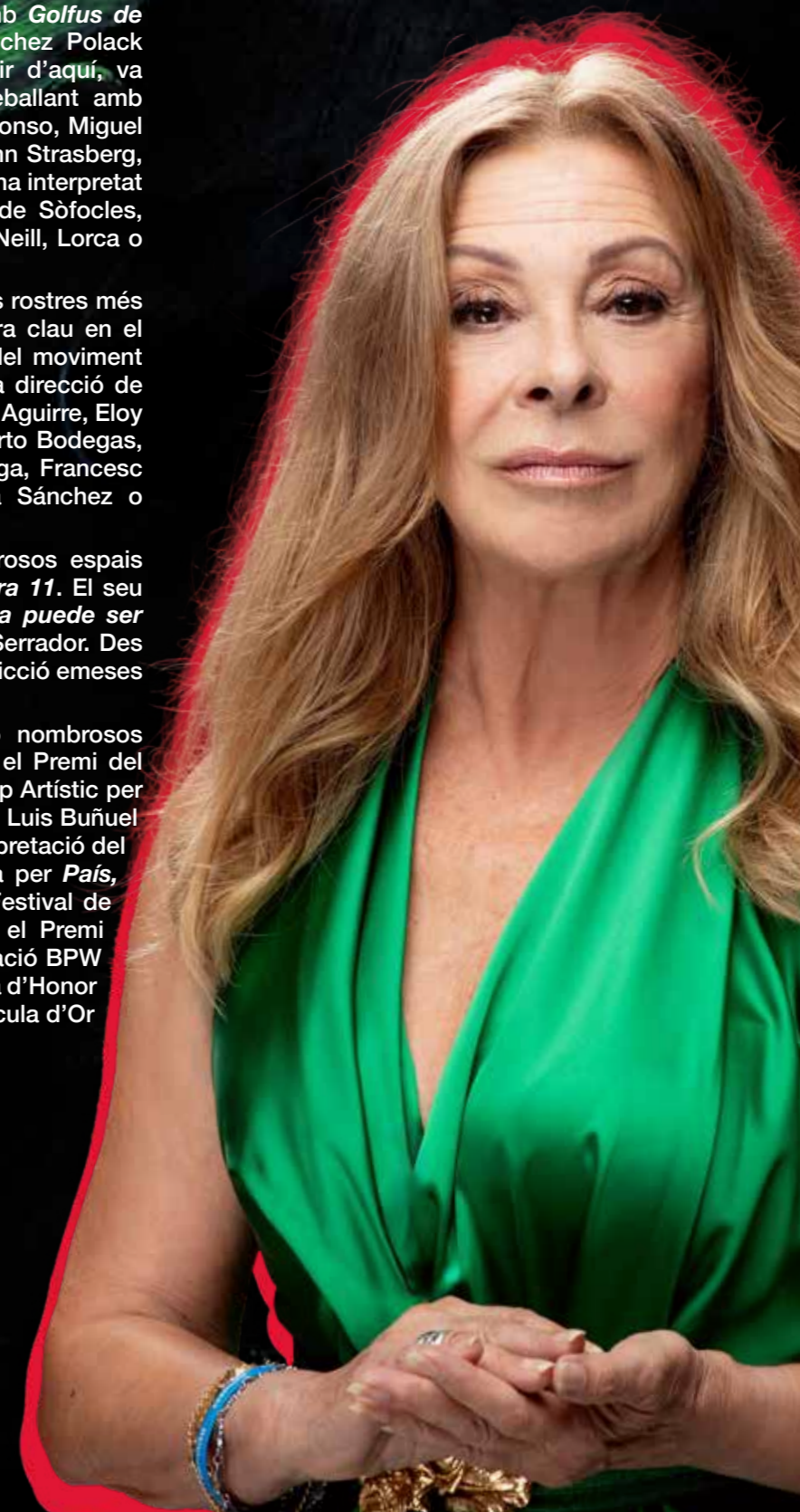
María Luisa San José va iniciar la seva trajectòria professional molt jove al departament de revelatge i muntatge en blanc i negre dels laboratoris Madrid Films, on va entrar en contacte directe amb nombrosos professionals del sector cinematogràfic. Posteriorment es va formar com a aprenenta de locució a Radio Intercontinental amb Ángel de Echenique i, ben aviat, va començar a treballar com a model publicitària als Estudis Moro, participant en diversos anuncis per a cinema i televisió.

El seu debut teatral va tenir lloc l'any 1965 amb *Golfus de Roma*, al costat de José Luis Coll i Luis Sánchez Polack "Tip", sota la direcció de José Osuna. A partir d'aquí, va desenvolupar una intensa carrera escènica treballant amb directors de la talla d'Alfonso Paso, José Luis Alonso, Miguel Narros, Adolfo Marsillach, Francisco Nieva o John Strasberg, entre molts d'altres. Al llarg de la seva trajectòria ha interpretat textos d'autors clàssics i contemporanis, des de Sòfocles, Shakespeare, Lope de Vega i Calderón fins a O'Neill, Lorca o Ayckbourn.

El cinema i la televisió la van convertir en un dels rostres més populars de la societat espanyola. És una figura clau en el desenvolupament del cinema de la Transició i del moviment conegut com la Tercera Via. Ha treballat sota la direcció de cineastes tan rellevants com Ana Mariscal, Javier Aguirre, Eloy de la Iglesia, Mariano Ozores, Pedro Olea, Roberto Bodegas, Forges, Jesús Yagüe, Luis Alcoriza, Pedro Lazaga, Francesc Betriu, González Sinde, Giménez Rico, García Sánchez o Carlos Saura, entre molts altres.

En televisió va començar participant en nombrosos espais de teatre com *Estudio 1, Pequeño Teatro* o *Hora 11*. El seu primer treball televisiu va ser a la sèrie *Mañana puede ser verdad* (TVE, 1964), dirigida per Chicho Ibáñez Serrador. Des d'aleshores ha intervingut en múltiples sèries de ficció emeses a les principals cadenes del país.

La seva trajectòria ha estat reconeguda amb nombrosos premis i distincions, entre els quals destaquen el Premi del Sindicato Nacional del Espectáculo al Millor Equip Artístic per *Los nuevos españoles* (1974), el Premi Revelació Luis Buñuel (1974), el Premi Torre de Hércules a la Millor Interpretació del Festival Internacional de Cinema de la Corunya per *País, S.A.* (1975), l'Homenatge a tota una carrera al Festival de Cinema de Mula Segundo de Chomón (2009), el Premi *Palabras para la Igualdad* atorgat per l'organització BPW (Business Professional Women) (2022) i la Biznaga d'Honor del Festival de Cinema de Màlaga 2024 a la Pel·lícula d'Or per *Los nuevos españoles* (1974).

informació general

Las amargas lágrimas de Petra von Kant

Del 12 al 24 de maig de 2026

Horaris

De dimarts a dissabte 20 h

Diumenges: 17:30 h

Preus

A partir de 19€

(consulteu descomptes especials)

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Romea – teatreromea.cat

Preus especials per a grups a Promentrada

www.promentrada.com – 93 309 70 04

Contacte de premsa

Xavi Lleyda i Anna Pérez

93 309 75 38

Material de premsa a focus.cat/teatre/#premsa

Comparteix la teva experiència a les xarxes socials amb el hashtag **#LasAmargasLagrimasDePetraVonKant** i etiqueta **@Teatre_Romea**

PATROCINADOR OFICIAL

EMPRESSES PATROCINADORES

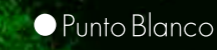

PARTNER TECNOLÒGIC

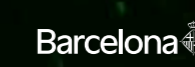
MITJÀ DE COMUNICACIÓ

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

INSTITUCIONS

Petra Von Kant

